

Γερόντισσα Μαριάμ, η ταπεινή υποτακτική

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Εκ της Ιεράς Μονής Παναγίας Αμιρούς

«Ίδου ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ρῆμά σου. Νά ᾿ναι εὐλογημένο, Γέροντα, ὅπως θέλετε». Γερόντισσα Μαριάμ 18.9.2001

Ἡ Γερόντισσα Μαριάμ, κατὰ κόσμο Μαρία (Μαρούλα) Γιαννάτζη τοῦ Λουκᾶ καὶ τῆς Ἑλένης, γεννήθηκε στὸ Δίκωμο τῆς ἐπαρχίας Κερύνειας στὶς 14.4.1932. Ἡ Μαρία ἀπὸ μικρὴ ἀγαποῦσε πολὺ τὰ γράμματα. Στὸ σχολεῖο διακρινόταν γιὰ τὴν

όξυδέρκεια καὶ τὴ φιλομάθειά της. Οἱ δύσκολες συνθῆκες τῆς ἀγροτικῆς ζωῆς τῆς οἰκογένειάς της, ἀνάγκασαν τοὺς γονεῖς της, νὰ τὴν βγάλουν ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο, στὰ 11 μόλις χρόνια της καὶ νὰ τὴν πάρουν μαζί τους στὸ «θέρος». Τὸ γεγονὸς αὐτὸ πόνεσε βαθιὰ τὴν παιδική της ψυχή. Δὲν ἔσβησε ὅμως τὴ δίψα της γιὰ τὴ διὰ βίου μάθηση, ποὺ ὀλοκληρώθηκε, ὅταν ὁ Κύριος τὴν κάλεσε στὸ πανεπιστήμιο τῆς Μοναδικῆς Πολιτείας, τὸ ὁποῖο τελείωσε μὲ Ἄριστα.

Ἡ νεαρὴ Μαρία δυναμική, μὲ ἀγωνιστικὸ φρόνημα ἦταν παροῦσα στὰ ἐνωτικὰ συλλαλητήρια τῆς ἐποχῆς της καὶ δυναμικὰ στὸν ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α. «Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο ἐλεύθερο». «Οἱ Ἄγγλοι καταπατοῦν τὴν ἐλευθερία μας. Ἡ ἐθνικὴ ἐλευθερία εἶναι δῶρο Θεοῦ, ἔχουμε ὑποχρέωση νὰ ἀγωνιστοῦμε». Πρόσφερε τὶς ὑπηρεσίες της στὴν Ο.Χ.Ε. Νεανίδων τοῦ χωριοῦ της καὶ ὡς σύνδεσμος μετέφερε ἐπιστολὰς κυρίως τοῦ Κυριάκου Μάτση, ποὺ ἐφιλοξενεῖτο σὲ κρησφύγετο στὸ σπίτι τῆς ἀδερφῆς της. Μὲ τὴν ἀνατίναξη τοῦ κρησφυγέτου ἔνιωσε ὅλο τὸ βάρος τῆς ἀδικίας, στυγνῆς ἀγγλικῆς κυριαρχίας, καὶ προσευχόταν μὲ ὅλη τὴ δύναμη τῆς ψυχῆς της γιὰ τὴν ἐλευθερία τῆς πατρίδας μας.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ Ἀγῶνα, ἡ ἀνήσυχη ψυχὴ της, ἀναζήτησε νέα παλαίστρα, τὴν ὁποία βρῆκε μέσα ἀπὸ μελέτη πνευματικῶν βιβλίων, στὴν ὀλοκληρωτικὴ ἀφιέρωσή της στὸν Θεὸ διὰ τῆς Μοναχικῆς βιοτῆς.

Ὅταν ὁ πνευματικὸς της πατέρας ἀρνήθηκε νὰ τῆς δώσει εὐλογία νὰ ἐγκαταλείψει τὸν κόσμον λέγοντάς της: «Τὶ τὸν θέλεις τὸν μοναχισμό; Ἐσὺ ἔχεις νὰ προσφέρεις τόσα στὸν κόσμον», δὲν δίστασε νὰ ἀναζητήσει νέο φιλομόναχο ὁδηγό, ποὺ σύντομα βρῆκε στὸ πρόσωπο τοῦ πατρὸς Ἀνδρέα τοῦ Στροβόλου.

Ἡ ἄρνηση τῶν γονέων της νὰ τῆς δώσουν τὴν εὐχή τους γιὰ τὸ Μοναστήρι, τὴν ὁδήγησε στὸ νὰ ψάχνει διεξόδους ἐκτὸς Κύπρου. Τότε ἐπενέβη σύγχρονός της Γέροντας καὶ τῆς μῆνυσε μὲ τὸν πνευματικὸ της. «Ὅταν διψᾷ ἡ αὐλή σου, μὴ χύνεις τὸ νερὸ ἔξω», προτρέποντάς την νὰ πάει στὴν Ἱερὰ Μονὴ Ἀγίου Ἡρακλιδίου. Ἡ Μαρία Γιαννάτση στὴν ὥριμη ἡλικία τῶν 35 χρόνων, στὶς 2 Ἰανουαρίου 1967, κυριολεκτικὰ ἔχοντας δραπετεύσει ἀπὸ τὸ σπίτι της βρίσκει καταφύγιο καὶ εὐδίο λιμένα τὴν Ἱ. Μ. Ἀγ. Ἡρακλιδίου κάτω ἀπὸ τὴν ὑπακοὴ καὶ πνευματικὴ καθοδήγηση τῆς Γερόντισσας Χαριθέας.

«Γιὰ σχεδὸν σαράντα ὀλόκληρα χρόνια ἔζησε στὸν Ἀγ. Ἡρακλεῖδιο, μέσα στὴν ὑπακοὴ τοῦ κοινοβίου, ὑποδειγματικὴ μοναχὴ καὶ στῦλος στηρίζουσα τὸ Μοναστήρι καὶ τὴν ἀδελφότητα». (Μητροπολίτης Λεμεσοῦ κ. Ἀθανάσιος).

Τὶς ἀρετές της διέκριναν ἰδιαίτερα καὶ οἱ πρῶτοι πνευματικοὶ πατέρες τῆς Μονῆς, Ἱερομόναχος π. Λάζαρος Σταυροβουνιώτης καὶ π. Ἐλευθέριος. Τὸ μεγαλεῖο τῆς ταπείνωσης καὶ τῆς ὑπακοῆς της ἀναδείχθηκε μὲ τὴν ἀποδοχὴ τῆς προτροπῆς τοῦ Μητροπολίτου Λεμεσοῦ κ. Ἀθανασίου καὶ πρόσκληση τῆς Γερόντισσας Μαρίας τῆς

Ἰ. Μ. Παναγίας Ἀμιροῦς. «Ἐγὼ ὡς μοναχὴ ἔκανα ὑπακοή στὸν Γέροντά μου. Ὅταν μοῦ ἀνακοίνωσε τὴν ἀπόφασή του, γιὰ νὰ ἔλθω ἐδῶ, εἶπα: Γέροντα, ἐγὼ δὲν ἔχω οὔτε ἐκλογὴ οὔτε θέλημα, εἶμαι παραδομένη στὰ στιβαρὰ καὶ πνευματικὰ χέρια σας, νὰ μὲ ὁδηγήσετε ὅπου ὁ Κύριος σᾶς ἐφάνέρωσε».

Καὶ μετὰ δύο μέρες ὁλόκληρη ἡ ἀδελφότητα τῆς Μονῆς Ἀγ. Ἡρακλειδίου μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν πολυαγαπητὴ Γερόντισσα Προδρόμη, μᾶς συνόδευσαν καὶ παρέδωσαν σ' αὐτὴ τὴν Ἰ. Μονὴ Παναγίας Ἀμιροῦς, μὲ πολὺ πόνο καὶ κλαυθμὸ γιὰ τὸν ἀναπάντεχο χωρισμὸ, διότι χάριτι Χριστοῦ εἴμαστε ἐνωμένες.

Μετὰ τὴ μακαρία κοίμησιν τῆς ἀειμνήστου Γερόντισσας Μαρίας, ἡ Γερόντισσα Μαρίαμ ἀνέλαβε προϊσταμένη τῆς Μονῆς καὶ στὶς 19 Μαΐου 2002, Κυριακὴ τῶν Μυροφόρων ἔγινε ἡ ἐνθρόνισή της ὡς πρώτη Ἡγουμένη τῆς ἐπανασυσταθείσας Ἰ. Μ. Ἀμιροῦς. Τὰ νέα καθήκοντα τῆς Γερόντισσας Μαρίας, ὅχι μόνο δὲν ἄλλαξαν τὸ φρόνημά της, ἀλλὰ ἐνέτεινε τοὺς πνευματικούς της ἀγῶνες, μὲ ὑποδειγματικὴ ταπείνωση, ὑπακοή, φιλοπονία, βία στὰ πνευματικὰ καὶ ἀνδρεία ἐγρήγορηση, μὲ μητρικὴ ἀγάπη καὶ βεβαία πίστη, χύνοντας στὸν Χριστὸ νυχθημερὸν δάκρυα, ἕως ὅτου μορφωθεῖ Χριστὸς στὶς καρδιὰς τῶν πνευματικῶν της τέκνων.

Ἡ πραεὶα καὶ ταπεινὴ στὴν καρδίᾳ Γερόντισσα Μαρίαμ, μὲ τὴ διακριτικὴ ὡς αὐρὰ λεπτὴ παρουσία της ἀλλὰ καὶ τὴν πύρινη πνευματικὴ της ὑπόσταση, ἐδραίωσε τὴ νέα μοναστικὴ ἀδελφότητα, ὀχυρώνοντάς τὴν πνευματικὰ καὶ παραδίδοντας τὶς νέες κτιριακὲς ἐγκαταστάσεις.

Στὶς 5 Μαΐου 2020 μετὰ ἀπὸ ἐπιδείνωση τῆς ταλαιπωρημένης υγείας της, παρέδωσε τὴν ἡγιασμένη ψυχὴ της στὸν Ἠγαπημένο Νυμφίό της Χριστὸ, ποὺ τόσο ἐπόθησε. Τὸ ἥρεμο καὶ χαριέστατο πρόσωπό της μέσα στὸ ταπεινὸ φέρετρο στολισμένο μὲ λουλούδια σεβασμοῦ, ἀγάπης καὶ εὐχαριστίας τῶν πιστῶν προσκυνητῶν τῆς Μονῆς τῆς Παναγίας, ποὺ τόσο στήριζαν οἱ προσευχὲς της, ἦταν ἡ ἐπισφράγιση τῆς βεβαίας πίστεως της στὸν Κύριο, τὸν Νικητὴ τῆς φθορᾶς καὶ τοῦ θανάτου. Αἰωνία της ἡ μνήμη.

Περιοδικό Παράκληση, τ.104

Το παραπάνω αφιερωματικό κείμενο ἀναδημοσιεύετηκε στὶς 5 Μαΐου 2021 στὸν ἐπίσημο ιστιτόπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ